

РЕШЕНИЕ

№ 2146

гр. София, 31.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева
Мария Стоева**

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1220** по описа за **2023** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, депозирана чрез пълномощника му старши юрисконсулт И. И. против Решение №1 от 03.01.2023 г., постановено по АН дело №13062/2022 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 121-ви състав, с което е отменено издаденото от него Наказателно постановление №23-2100106/10.01.2022 г. Със същото на „БОДУ“ ООД, [населено място] на основание чл.414, ал.1 КТ е била наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за извършено нарушение на чл.262, ал.1, т.4 КТ.

В жалбата се развиват подробни съображения за неправилност на обжалваното решение. Твърди се, че съдът неправилно е приел, че АУАН и НП са издадени от некомпетентни органи, както и че вмененото нарушение не е доказано. Иска се отмяната му и постановяване на друго, с което наказателното постановление да бъде потвърдено.

Ответникът „БОДУ“ ООД, [населено място] в представена по делото молба, оспорва касационната жалба с доводи за нейната неоснователност.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за основателност на касационната жалба.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд София - град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна в законоустановения срок против валиден и допустим съдебен акт, подлежащ на касационна проверка, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било Наказателно постановление №23-2100106/10.01.2022 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на „БОДУ“ ООД, [населено място] на основание чл.414, ал.1 КТ е била наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за извършено нарушение на чл.262, ал.1, т.4 КТ. Делото е образувано след отмяна на решение от 31.03.2022 г. по НАХД №1424/2022 г. по описа на СРС, 109 състав с Решение №5651/10.10.2022 г. по КАНД №5346/2022 г. на АССГ, 3-ти касационен и връщането му за ново разглеждане от друг състав на СРС.

СРС, на основание събраните по делото доказателства е приел за установена следната фактическа обстановка:

При извършена проверка на 27.10.2021 г. на място в обект, представляващ: охрана на магазин „Ф.“, находящ се в [населено място], [улица] на 05.11.2021 г., 15.11.2021 г. и 16.11.2021 г. за приключване на проверката по документи в сградата на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ било установено, че „БОДУ“ ООД, [населено място] в качеството на работодател по смисъла на §1 т. 1 от ДР на КТ не е заплатил с увеличение не по-малко от 50 на сто - за работа при сумирано изчисляване на работното време, положения от С. И. Т. извънреден труд през месец май 2021 г. Констатирани, че трудовото правоотношение между „БОДУ“ ООД и С. Т. е възникнало със сключването на трудов договор №469/30.09.2020 г., в който е регламентирано, че служителят ще работи при условията на „пълно“ работно време. Със заповед №01/02.01.2021 г., считано от 01.01.2021 г. работодателят е въвел сумирано изчисляване на работното време, с период на отчитане един месец, респ. нормата за продължителност на работното време на С. Т. за месец май 2021 г. е от 136 часа (17 работни дни умножени по 8 часа - работното време, определено в трудовия договор). Тези изводи контролните органи направили на основание Присъствена книга, която намерили в обекта на контрол, в която работещите на смяна отразяват присъствието си на работното място (удостоверено с подпис), е установено, че служителят С. И. Т. през месец май 2021 г. е отработил 19 смени по 12 часа или общо 228 часа, е 92 часа над нормата за продължителност през месеца. До приключване на проверката не са представени документи, удостоверяващи изплащането на възнаграждение за положения извънреден труд. От представените фиш и ведомост за месец май 2021 г. е установено, че работодателят е изплатил нетно възнаграждение на Т. в размер на 603,44 лв., което е сбор от начислените му възнаграждение за основна заплата, ношен труд и за работа на празнични дни. Приели, че е налице нарушение по чл.262, ал.1, т.4 от Кодекса на труда, извършено в [населено място], на дата 01.07.2021 г., за което е съставен АУАН и е издадено процесното НП.

В изпълнение на задължителните указания, дадени с Решение №5651/10.10.2022 г. по КАНД №5346/2022 г. на АССГ, 3-ти касационен състав, 121-ви съдебен състав на СРС е разпитал в качеството на свидетел С. И. Т. и изискал от управителя на магазин „Ф.“, находящ се в [населено място], [улица], данни за намерения от контролните орган в

обекта „Присъствена книга”. От изпратеното писмо-отговор вх.№280983/18.12.2022 г. е установено, че в този обект има тетрадка, в която се отбелязва кога охранителите получават/връщат паник-бутоните, получавани от управителя на обекта или неговите заместници. От представените заверени копия от листове, на въпросната „тетрадка” е установено, че същата не е утвърдена от никого. Прието е, че предложението да се води подобна тетрадка е на управителя на обект „Ф.”, заради факта, че на охранителите се предоставят паник-бутони - собственост на дружеството. В тази насока са били и показанията на св. Т.. Предвид това СРС е приел, че въпросната тетрадка не е част от утвърдените от работодателя нормативни документи. Същата не представлява дневник на дежурствата на работещите на обекта.

При така установената фактическа обстановка Софийски районен съд е приел с обжалваното в настоящото производство решение, че атакуваното наказателно постановление е незаконосъобразно на две отделни основания. На първо място, според мотивите на въззивния съд, както АУАН така и НП са издадени от некомпетентни административни органи. За да стигне до този извод въззивният съд е приел, че в чл.16 ал.1 от отменения Устройствения правилник е посочено, че Дирекциите "Инспекция по труда" са териториални поделения към Главна дирекция "Инспектиране на труда", а съгласно ал.2 осъществяват дейността си на територията на съответната област. С тази разпоредба е определена териториалната компетентност на всяка една от териториалните дирекции „Инспекция по труда“. С две заповеди, издадени на основание чл.6, ал.2, т.14 от УП - Заповед №3-0024/08.01.2019 г. и Заповед №3-0025/08.01.2019 г. Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" е определил и е разширил териториалния обхват на контролната дейност на служителите от Дирекция "Инспекция по труда" - С. и Дирекция "Инспекция по труда Софийска област". СРС е приел, че изпълнителният директор може да определя само материалната компетентност на инспекторите по труда, но не и да определя нови териториални граници, в които инспекторите да имат правомощия. Териториална компетентност е императивно определена в чл.16 ал.2 от отменения, но действащ към датата на нарушението Устройствен правилник. Нито в него, нито в друг нормативен акт, изрично е възложено правомощие на изпълнителния директор да определя и променя териториалната компетентност на инспекторите по труда. Т.е., АУАН и НП са нищожни като издадени от териториално некомпетентен орган, действал извън териториалния обхват, определен му с чл.16 ал.2 (отм.) от Устройствения правилник, поради което НП е отменено като незаконосъобразно.

От друга страна въззивният съд е приел, че Наказателното постановление е издадено и в противоречие с материалния закон, тъй като вмененото на жалбоподателя - ЮЛ нарушение е недоказано. Това е така, тъй като в хода на процеса е установено, че Присъствената книга, въз основа на която е прието за установено нарушението, всъщност представлява тетрадка, която не е част от утвърдените от работодателя нормативни документи. Същата не представлява дневник на дежурствата на работещите на обекта и като е приел обратното, наказващият орган е издал едно незаконосъобразно НП. Следователно дружеството-жалбоподател не е извършило вмененото му нарушение по чл. 262 ал. 1 т. 4 от Кодекса на труда по отношение на свидетеля С. И. Т.. При тези мотиви НП е отменено.

Решението е правилно.

Въззивният съд е изпълнил указанията на касационната инстанция, дадени в

Решение №5651/10.10.2022 г. по КАНД №5346/2022 г. на АССГ, 3-ти касационен състав, като е събрал относимите към спора писмени и гласни доказателства. Анализирайки същите правилно е приел, че вмененото на дружеството нарушение не е доказано. В хода на въззивното производство е установено, че присъствената книга, въз основа на която е прието, че е установено нарушението, не е част от утвърдените документи и не представлява дневник за дежурствата по смисъла на чл.57 ал.1 от ЗЧОД, като единствено от график за работните смени, може да се установи дали е спазено трудовото законодателство - чл.142 и чл.152 КТ. При липсата на такъв график и с оглед показанията на служителя, по отношение на който е прието, че е извършен нарушението, следва извода, че същото не е доказано.

Настоящият съдебен състав споделя и изводите на въззивния съд за липса на компетентност на издателите на АУАН и на НП. АНО обосновава своята и на актосъставителя компетентност със Заповед №3-0024/08.01.2019 г. и Заповед №3-0025/08.01.2019 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда", с които е определена и е разширен териториалния обхват на контролната дейност на служителите от Дирекция "Инспекция по труда" - С. и Дирекция "Инспекция по труда Софийска област". Заповед № 3-0024/08.01.2019 г. и Заповед № 3-0025/08.01.2019 г., с които се определя, респ. разширява териториалната компетентност на служителите на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област", са издадени на основание чл. 6, ал. 2, т. 14 от УП на ИА „ГИТ“.

При осъществен косвен съдебен контрол за законосъобразност на тези заповеди, който безспорно е допустим, СРС правилно е приел, че същите са нищожни. Това е така, защото и двете заповеди противоречат на чл.16, ал. 2 от действалия по време на установяване на нарушението и издаване на НП Устройствен правилник на ИА „ГИТ“, в сила от 29.01.2014 г., приет с ПМС № 2 от 13.01.2014 г. и са издадени при неправилно тълкуване на съдържанието на чл.6, ал.2, т.14 от Устройствения правилник (отм.). Съгласно чл.6, ал.2, т.14 от отменения Устройствения правилник на ИА ГИТ Изпълнителният директор определя обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда. Това се отнася до тяхната материална компетентност, а не до териториалната. Със заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "ГИТ" не може да се променя териториалната компетентност на териториални подразделения, тъй като тя е разписана нормативно. Може само да се определя обхвата на материалната компетентност на инспекторите, т. е. правомощията им, но те се упражняват винаги в териториалния обхват по чл.16, ал.2 от УП (отм.). Следователно, правилни са изводите на въззивния съд, че както АУАН, така и НП са издадени от териториално некомпетентни органи, което е абсолютно основание за отмяна на обжалваното НП.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, решението на СРС, с което е отменено НП, следва да бъде оставено в сила.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН Административен съд - София-град, XXI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №1 от 03.01.2023 г., постановено по АН дело №13062/2022 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 121-ви състав, с което е отменено Наказателно постановление №23-2100106/10.01.2022 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.